

“Love Story” monacal

La història. La trama. Monestir de Theodoros, Grècia, avui. Entre un monjo i una monja joves de l'església ortodoxa ha esclatat la passió amorosa, ell l'empaita enviant-li senyals lluminoses amb un mirallet...

La pel·lícula. El sentiment amorós mou més muntanyes que no pas la fe. Deia Plató que on regna l'amor, sobren les lleis. *Metéora* ho posa en pràctica de manera exultant, pletòrica de rampells passionals, a mig camí entre la simplicitat quasi infantil, ingènua, i l'astúcia agosarada de la joventut ardorosa. El cineasta greco-colombià Spiros Stathoulopoulos (Salònica, 1978) s'inventa un relat sobre l'esclat de l'amor eròtic entre dos joves religiosos, enclostrats en els inhòspits i monolítics paratges de la Tessàlia. *Metéora* (penjats) és del tot eficaç i coherent: et deixa pràcticament penjat del plàcid fluir d'una narració directa, contemplativa i, perquè no, panteista. La natura, la singularitat d'aquests convents enlairats qual niu d'aus rapaces, la lacònica presència dels seus habitants, pausadament van fent forat en la curiositat de l'espectador. Imatges gairebé documentalistes, els sons dels cànctics del monjos, la remor imperceptible dels núvols fregant els cims, i els sorolls, els esgarips de les cabres (fins les sacrificades!) triscant en ramats, formen un retaule naturalista, d'una lliçó antropològica intem-

poral. A tot això, el recurs a l'animació minimalista de les imatges bizantines, acoblen una experiència fílmica tan austera com deliciosa. No obstant, en aquest paisatge edènic, religiós (de relligar), irromp la força incontinent de l'amor que, gens platònic, potineja amb la sensualitat d'uns cossos més que vius, palpitant, dins els hàbits conventuals. Aquí és quan la subversió vital, desinhibida, de la passió amorosa arramba amb tots els vots i les promeses religioses. I sense que el trà-

Metéora

Director: Spiros Stathoulopoulos.
Intèrprets: The Alexander,
Tamila Koulieva-Karantinaki,
Giorgos Karakala, Donis Kapsalis.
Grècia-Alemanya, 2012. 82'.
Funatic Lleida. 17 juny.

gic sentiment de culpa arruïni la felicitat terrenal. Amén.

El tema. L'amor no sap de barres.

La imatge. Els joves amants ajaguts sota l'alzina, abandonats i abandonant-se a la juganera descoberta sensual.

La frase. “L'únic pecat que no es perdona, és la desesperança”, avisa la vehement monja. Per tant, cal saber esperar, però passant a l'acció oportunament.

La recomanació. Cinèfils amants de la natura i dels relats amorosos.